



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Xxx

Serviciul Soluționare Contestatii 2
Nr. înreg. ANSPDCP 20008



Str. Mihail Kogalniceanu, nr. 7,
Brasov
Tel: 0268.308.476
Fax: 0268.547.730

Decizia nr. 724/18.06.2018
privind soluționarea contestației depuse de
S.C. XXX S.R.L.
din x, str. x, nr. x, ap. x, jud. x
înregistrată la D.G.R.F.P. Xxx sub nr. z

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Xxx a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală, prin adresa nr. XG-AIF X (înregistrată la D.G.R.F.P. Xxx sub nr. X), cu privire la contestația depusă de către **S.C. XXX S.R.L. cu sediul în X, str. X, nr. X. ap. X, jud. X, CUI ROX**, formulată împotriva **Deciziei de impunere nr. F- X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice**, emisă de A.J.F.P. X – Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X, comunicate petentei la data de 17.01.2018, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei.

Contestația, înregistrată la A.J.F.P. X sub nr. X și la D.G.R.F.P. Xxx sub nr. X, a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Suma contestată este de **X lei** și reprezintă taxă pe valoarea adăugată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269 și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Xxx prin Serviciul Soluționare Contestatii 2, este legal investită să soluționeze cauza.

A). Prin contestația înregistrată la A.J.F.P. X sub nr. X și la D.G.R.F.P. Xxx sub nr. X, petenta se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere nr. F- X și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-X, solicitând admiterea contestației, anularea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, atacate și anularea obligației fiscale în cuantum de X lei, stabilită de inspecția fiscală.

În susținerea contestației, petenta invocă următoarele:

Pentru perioada cuprinsă între 01.10.2011 - 30.09.2017 organele de control din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X au efectuat un control, finalizat prin întocmirea raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere, contestate.

În fapt, organul de control fiscal a constatat că societatea a dedus taxa pe valoare adăugată aferentă perioadei octombrie 2011 - decembrie 2012 și trimestru II a anului 2015, respectiv luna aprilie 2015, în cuantum de 16.878 lei, contrar prevederilor care impun ca pentru o asemenea deducere să existe documente justificative, respectiv facturi care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Petenta precizează că la data controlului fiscal nu a prezentat documente care să justifice din punct de vedere legal deducerea taxei pe valoarea adăugată întrucât la data controlului actele contabile nu se aflau în posesia reprezentantului societății, motiv pentru care s-a solicitat amânarea inspecției.

În contestație se menționează că, actele contabile sunt păstrate și arhivate la sediul societății comerciale, sediu care aparține din punct de vedere al dreptului de proprietate celui de-al doilea administrator X și care la data controlului era plecată din țară. Împrejurarea a fost adusă la cunoștința organelor de inspecție fiscală și s-a solicitat o amânare scurtă a inspecției, cel puțin până la data de 05.01.2018, dată la care aceasta se întorcea în țară. Cererea de amânare a fost refuzată, fără invocarea vreunui prejudiciu ce s-ar fi creat prin acordarea acesteia.

După data de 5 ianuarie s-a luat legătura cu celălalt asociat și administrator, care a fost informat despre controlul fiscal și căruia i s-au solicitat actele contabile, care odată primite au fost predate organului fiscal în data de 09.01.2018 în baza procesului verbal încheiat cu această ocazie. Actele contabile predate au vizat anii 2013, 2014, 2015, 2016 și 2017, mai puțin actele aferente anilor 2011 și 2012.

Urmare insistențelor către celălalt administrator X actele aferente anilor 2011 - 2012 au fost recuperate, însă doar după definitivarea controlului, dar în perioada legală de contestare a actului administrativ fiscal întocmit cu ocazia controlului – Decizia de impunere nr. 16/15.01.2018.

În consecință, petenta anexează contestației actele contabile care justifică deducerea taxei pe valoarea adăugată și care existau la data controlului dar din motive independente de voința contestatorului nu au putut fi prezentate.

B). Față de aspectele contestate se reține că, în urma verificării efectuate de organele de control din cadrul A.J.F.P. X – Activitatea de Inspecție Fiscală la **S.C. XXX S.R.L.** loc. X, str. X, nr. X, ap. X, jud. X, au fost întocmite ***Raportul de inspecție fiscală nr. F-X și Deciziei de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice,*** în cuprinsul cărora a fost redată următoarea constatare.

Cap. III - Constatări fiscale – Taxa pe valoarea adăugată - din raportul de inspecție fiscală.

Organele de inspecție fiscală au reținut că Societatea XXX S.R.L. a solicitat dizolvarea la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul X, starea acesteia fiind „radiere”.

Prin Avizul de inspecție fiscală nr. F-X, societatea a fost înștiințată că începând cu data de 13.12.2017 va face obiectul unei inspecții fiscale parțiale, vizând verificarea modului de determinare, evidențiere, declarare și virare a taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.10.2011- 30.09.2017 (anexa nr. 2 la RIF).

În data de 11.12.2017, reprezentantul legal al societății XXX S.R.L., prin adresa nr. 2640, înregistrată la Structura de Inspecție Fiscală, a solicitat amânarea datei de începere a inspecției fiscale până la data de 05.01.2018, iar prin Decizia nr. XG _AIF 2669/13.11.2017, contribuabilului i-a fost comunicat faptul că nu a fost aprobată amânarea datei de începere a inspecției fiscale.

Astfel, organele de inspecție fiscală i-au solicitat prin nota explicativă reprezentantului legal al societății prezentarea Registrului unic de control, precum și a documentelor financiar-contabile ale societății XXX S.R.L.

În nota explicativă dată în fața organelor de inspecție fiscală, d-na X, administratorul societății, a precizat faptul că: „*sediul societății este în str. X, nr. 10/14 care este și adresa de domiciliu a celuilalt administrator X. Întrucât aceasta este plecată din țară, urmând să se întoarcă în 5 ianuarie vă vom putea pune la dispoziție toate actele societății fiind singura care deține cheie de la imobil.*”

Având în vedere faptul că, la control, nu a fost prezentat Registrul unic de control, în baza prevederilor art. 123 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, au fost făcute consemnări în acest sens în Procesul verbal înregistrat la A.J.F.P. X - A.I.F. sub nr. 258/15.12.2017, în care s-a înscris data de începere a acțiunii de inspecție, respectiv 15.12.2017.

În perioada verificată, Societatea XXX S.R.L. a desfășurat activitatea de comerț cu amănuntul al textilelor la punctele de lucru situate în. X, str. P-ta X, nr. X și nr. X (magazin X).

Din verificarea documentelor financiar-contabile ale societății XXX S.R.L. aferente perioadei verificate, la control, s-au constatat următoarele:

În perioada octombrie 2011 - decembrie 2012, precum și în trimestrul II 2015, respectiv luna aprilie 2015, societatea verificată a înscris în deconturile de TVA depuse la organul fiscal teritorial, taxă pe valoarea adăugată deductibilă în sumă totală de X lei (X lei + X lei) fără a prezenta jurnale de cumpărări și documente justificative (facturi fiscale) care sa justifice taxa dedusă.

Cu privire la acest aspect au fost solicitate explicații scrise reprezentantului legal al societății, care în Nota explicativă (anexa nr. 3 la RIF) a menționat: „*Când am hotărât să dizolvăm firma S.C. XXX SRL, am predat toate actele care erau mai vechi de cinci ani, așa se explică că nu putem pune la dispoziția organelor de control aceste documente*”.

Situația privind TVA dedusă fără documente de către societatea XXX S.R.L. este prezentată în anexa nr. 4 la R.I.F.

În consecință, organele de inspecție fiscală au concluzionat că, prin deducerea taxei pe valoarea adăugată societatea a încălcat prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare, conform cărora: „*persoana impozabila ... pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 ...*”.

Avându-se în vedere prevederile legale menționate mai sus, în timpul controlului s-a stabilit o obligație suplimentară de plată reprezentând TVA în sumă de **X lei**.

C). Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivele petentei și constatările organelor fiscale, în raport cu actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării de către D.G.R.F.P. Xxx, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este să se pronunțe cu privire la legalitatea stabilirii în sarcina S.C. XXX S.R.L. a taxei pe valoarea adăugată suplimentară de plată în cuantum de X lei.

În fapt, organele de inspecție fiscală au reținut că Societatea XXX S.R.L. a solicitat dizolvarea la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul X, starea acesteia fiind „*radiere*”.

Prin Avizul de inspecție fiscală nr. F-X, societatea a fost înștiințată că începând cu data de 13.12.2017 va face obiectul unei inspecții fiscale parțiale, vizând verificarea modului de determinare, evidențiere, declarare și virare a taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.10.2011- 30.09.2017 (anexa nr. 2 la RIF).

În data de 11.12.2017, reprezentantul legal al societății XXX S.R.L., prin adresa nr. 2640, înregistrată la Structura de Inspecție Fiscală, a solicitat amânarea datei de începere a inspecției fiscale până la data de 05.01.2018, iar prin Decizia nr. X _AIF 2669/13.11.2017, contribuabilului i-a fost comunicat faptul că nu a fost aprobată amânarea datei de începere a inspecției fiscale.

Astfel, organele de inspecție fiscală i-au solicitat prin nota explicativă reprezentantului legal al societății prezentarea Registrului unic de control, precum și a documentelor financiar-contabile ale societății XXX S.R.L.

În nota explicativă dată în fața organelor de inspecție fiscală, d-na X, administratorul societății, a precizat faptul că: „*sediul societății este în str. X, nr. 10/14 care este și adresa de domiciliu a celuilalt administrator X. Întrucât aceasta este plecată din țară, urmând să se întoarcă în 5 ianuarie vă vom putea pune la dispoziție toate actele societății fiind singura care deține cheie de la imobil.*”

Având în vedere faptul că, la control, nu a fost prezentat Registrul unic de control, în baza prevederilor art. 123 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, au fost făcute consemnări în acest sens în Procesul verbal

înregistrat la A.J.F.P. X - A.I.F. sub nr. 258/15.12.2017, în care s-a înscris data de începere a acțiunii de inspecție, respectiv 15.12.2017.

În perioada verificată, societatea XXX S.R.L. a desfășurat activitatea de comerț cu amănuntul al textilelor la punctele de lucru situate în X, str. X, nr. X și nr. X (magazin X).

Din verificarea documentelor financiar-cantabile ale societății XXX S.R.L. aferente perioadei verificate, la control, s-au constatat următoarele:

În perioada octombrie 2011 - decembrie 2012, precum și în trimestrul II 2015, respectiv luna aprilie 2015, societatea verificată a înscris în deconturile de TVA depuse la organul fiscal teritorial, taxă pe valoarea adăugată deductibilă în sumă totală de X lei (X lei + X lei) fără a prezenta jurnale de cumpărări și documente justificative (facturi fiscale) care să justifice taxa dedusă.

Cu privire la acest aspect au fost solicitate explicații scrise reprezentantului legal al societății, care în Nota explicativă (anexa nr. 3 la RIF) a menționat: „*Când am hotărât să dizolvăm firma S.C. XXX SRL, am predat toate actele care erau mai vechi de cinci ani, așa se explică că nu putem pune la dispoziția organelor de control aceste documente*”.

Situația privind TVA dedusă fără documente de către societatea XXX S.R.L. este prezentată în anexa nr. 4 la R.I.F.

În consecință, organele de inspecție fiscală au concluzionat că, prin deducerea taxei pe valoarea adăugată societatea a încălcat prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare, conform cărora: „*persoana impozabila ... pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 ...*”.

Avându-se în vedere prevederile legale menționate mai sus, în timpul controlului s-a stabilit o obligație suplimentară de plată reprezentând TVA în sumă de **X lei**.

Referitor la constatarea organelor de inspecție fiscală anterior redată, petenta a prezentat în susținerea contestației documente - facturi, jurnale de cumpărări - în vederea justificării taxei deduse în perioada 2011- 2012.

În drept, speței analizate îi sunt aplicabile prevederile art. 146 „**Condiții de exercitare a dreptului de deducere**” alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„*(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:*

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile [art. 155](#), precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către

persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;”.

De asemenea, în soluționarea contestației se rețin și prevederile din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, potrivit cărora legiuitorul reglementează justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la alin. (1) al articolului 146 din Codul fiscal.

Astfel, în conformitate cu pct. 46 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a art.146 din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

„46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.”

Potrivit textelor de lege anterior citate, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, contribuabilul trebuie să dețină și să prezinte documentele care au stat la baza deducerii sumelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată, care trebuie să îndeplinească în virtutea legilor fiscale cerințele unui document justificativ.

Așa cum rezultă din cuprinsul actelor administrativ fiscale atacate de petentă, la data controlului reprezentantul contribuabilului nu a fost în măsură să prezinte documentele financiar contabile aferente anilor 2011 și 2012 care au stat la baza deducerii taxei pe valoarea adăugată în cuantum de X lei și, ca atare, pentru taxa pe valoarea adăugată astfel dedusă nu s-a recunoscut dreptul de deducere, suma în cauză fiind stabilită drept obligație suplimentară de plată la bugetul de stat.

În contestația formulată, petenta a prezentat motivele care au generat starea de fapt identificată de către organele de inspecție fiscală și a anexat documente financiar-contabile (facturi, chitanțe, jurnale de cumpărări) aferente perioadei 2011-2012 în vederea justificării deducerii taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

În condițiile date, în speță, devin incidente prevederile art. 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ Soluționarea contestației

*(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și **cu documentele existente la dosarul cauzei**. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.*

(2) Organul de soluționare competent, pentru lămurirea cauzei, poate solicita:

a) *punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, A.N.A.F. sau al altor instituții și autorități competente să se pronunțe în cauzele respective;*

b) *efectuarea, de către organele competente, a unei constatări la fața locului în condițiile art. 65.*

(3) *Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.*

(4) ***Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora***”.

De asemenea, potrivit pct. 3.4. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015:

„3.4. Referatul cu propuneri de soluționare cuprinde precizări privind îndeplinirea condițiilor de procedură, mențiuni privind sesizarea organelor de urmărire și cercetare penală, după caz, mențiuni cu privire la starea juridică a societății, precum și propuneri de soluționare a contestației, având în vedere toate argumentele contestatorului și documentele în susținere; în caz contrar, dosarul se restituie în vederea completării.”

Având în vedere prevederile legale anterior citate și faptul că în referatul privind propunerile de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală emitente ale actelor atacate de petentă nu au făcut o analiză a documentelor noi depuse de contestatară în susținerea cauzei, organele de soluționare a contestației, prin adresa nr. 7024/30.03.2018 au solicitat organelor de inspecție fiscală să se pronunțe cu privire la aceste documente vis-a-vis de constatarea redată în actele de control contestate de petentă.

În adresa de răspuns nr.859/16.04.2018 înregistrată la D.G.R.F.P. Xxx sub nr. 12514/20.04.2018, organele de inspecție fiscală și-au exprimat punctul de vedere cu privire la documentele prezentate de contribuabil în susținerea contestației care vizează taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în cuantum de X lei.

Astfel, din analiza efectuată asupra documentelor în cauză și din informațiile obținute din consultarea bazei de date aflată la dispoziția ANAF, organele de inspecție fiscală au reținut următoarele:

- pentru perioada octombrie 2011 – decembrie 2012, precum și în trimestrul II 2015, respectiv luna aprilie 2015, contribuabilul a înregistrat în evidența contabilă achiziții de bunuri (articole de îmbrăcăminte, accesorii, etc.) în valoarea de X lei, pentru care a dedus taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei, în baza facturilor ce au înscrise la rubrica „Furnizor”, societățile: XXXXX

Din analiza efectuată asupra documentelor prezentate de contestatară în susținerea contestației și din consultarea bazei de date "Fiscnet", organele de inspecție

fiscală au concluzionat că societatea XXX S.R.L nu face dovada realității operațiunilor înscrise în facturile având ca și emitenți societățile mai sus menționate.

Din Raportul cuprinzând informații din declarația 394 depusă de contribuabil în relația cu partenerii săi, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. XXX S.R.L. a declarat achiziții de bunuri, care însă în mare parte nu au fost declarate ca livrări de către societățile partenere, că unele facturi de achiziție cuprind date de identificare incomplete/eronate ale societăților care apar ca furnizori și, prin urmare, nu constituie documente justificative potrivit legii, că o parte din societățile care apar în calitate de furnizori au obiect de activitate care nu corespunde cu bunurile care ar fi fost livrate către S.C. XXX S.R.L., că o parte din acestea nu au depus declarații fiscale și situații financiare anuale din care să rezulte că au desfășurat activitate.

În soluționarea cauzei, urmare analizei documentelor prezentate în susținerea contestației, se rețin precizările organelor de inspecție fiscală, potrivit cărora facturile de achiziție înregistrate în evidența contabilă a societății XXX S.R.L. cuprind mențiuni incomplete privind datele de identificare ale cumpărătorului.

Prin Adresa D.G.F.P. Municipiul X - A.I.F. nr. 109658/13.10.2011, comunicată de către A.N.A.F. - Direcția Generală de Coordonare Inspecție Fiscală cu Adresa nr. 866081/03.10.2011, structurilor de inspecție Fiscală din subordinea A.N.A.F., se arată că „s-a procedat la efectuarea unui control încrucișat la S.C. X S.R.L. (. . .). Acest control încrucișat s-a finalizat cu Procesul-verbal nr. 160/26.07.2011 din care rezulta că S. C. X S.R.L. a primit de la S.C. X S.R.L. comenzi pentru tipărire de facturi și chitanțe atât pentru sine, cât și pentru alți agenți economici. S-au executat, facturat, livrat și încasat contravaloarea acestora în numerar, 8.400 de carnete facturi (420.000 facturi) și 8.300 de carnete de chitanțe (415.000 chitanțe) pe numele a 48 de agenți economici.”

Din adresa sus-menționată rezultă că au fost tipărite și livrate facturi și chitanțe, fără a se face dovada că acestea au fost ridicate de reprezentanții reali ai societăților în cauză, pentru următoarele societăți care apar în calitate de furnizori ai S.C. XXX S.R.L.: X S.R.L., X S.R.L., X S.R.L.

Așa cum rezulta din baza de date A.N.A.F., din Raportul cuprinzând informații din declarația 394 depusă de contribuabil în relația cu partenerii săi, o parte din societățile care apar în calitate de furnizori ai societății XXX S.R.L. nu erau înregistrate în scopuri de TVA la data la care apar tranzacțiile cu societatea verificată, respectiv societățile X S.R.L., X S.R.L., X S.R.L.

De asemenea, din consultarea aplicației Revisal și a bazei de date A.N.A.F., organele fiscale au reținut că, în general, societățile care apar în calitate de furnizori pentru S.C. Xxx S.R.L. nu au avut angajați și nu au depus declarații fiscale prin care să declare că datorează contribuții sociale și impozit pe venit. În unele situații, a rezultat că unele societăți au avut temporar angajați, dar persoanele erau încadrate pe alte funcții decât cele specifice activității de comerț cu articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, corespunzător obiectului de activitate declarat al societăților în cauză.

Așa cum reiese din informațiile anterior redade, unele dintre societățile care apar în calitate de furnizori ai bunurilor înscrise în facturile înregistrate în evidența

contabilă a S.C. XXX S.R.L. sunt societăți care se sustrag de la efectuarea verificărilor, unele au fost declarate contribuabili inactivi - ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative sau pentru că nu funcționau la sediul social declarat, altele au fost radiate.

În consecință, după cum rezultă și din adresa de răspuns nr. 859/16.04.2018 înregistrată la D.G.R.F.P. Xxx sub nr. 12514/20.04.2018, din verificările efectuate asupra documentelor prezentate în susținerea contestației, coroborat cu datele existente în baza de date A.N.A.F., se reține că societatea nu a făcut dovada realității operațiunilor înscrise în facturile înregistrate în evidența financiar-contabilă a S.C. XXX S.R.L. cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Având în vedere prevederile legale incidente - art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare -, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factura fiscală legal întocmită, care să cuprindă mențiuni ce corespund realității.

Potrivit prevederi legale de reglementare în materie, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost sau urmează să-i fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, pentru exercitarea acestui drept persoana impozabilă având obligația să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 din Codul fiscal și să facă dovada realității achizițiilor de bunuri.

De asemenea, orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Din interpretarea textelor de lege mai sus invocate, se reține că legiuitorul condiționează acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

Se reține că aceste cerințe legale trebuie îndeplinite în mod cumulativ, îndeplinirea parțială a acestor condiții stipulate de legiuitor având drept consecință pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Așa cum s-a precizat anterior, rezultă că o parte din facturile analizate nu îndeplinesc condițiile legale pentru a putea fi încadrate în categoria documentelor justificative pentru taxa pe valoarea adăugată și astfel, nu au acceptat la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei pe motiv că documentele prezentate de S.C. Xxx S.R.L. nu pot proba realitatea operațiunilor înscrise în facturile având ca furnizori societățile anterior menționate, documentele prezentate nefiind legal întocmite.

Având în vedere starea de fapt identificată la control și uzând de dreptul conferit de prevederile art. 6 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia: „(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii ...”

precum și de cele ale art. 11 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, unde se stipulează: „La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității...”.

și ale art. 14 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia: „... (2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal în concordanță cu realitatea lor economică, determinată în baza probelor administrate în condițiile prezentului cod. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, organul fiscal apreciază aceste operațiuni sau tranzacții, cu respectarea fondului economic al acestora.

(3) Organul fiscal stabilește tratamentul fiscal al unei operațiuni având în vedere doar prevederile legislației fiscale, tratamentul fiscal nefiind influențat de faptul că operațiunea respectivă îndeplinește sau nu cerințele altor prevederi legale.”

organele de inspecție fiscală au concluzionat că S.C. Xxx S.R.L. nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de **X lei**.

În speță, sunt incidente dispozițiile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„Art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”,

coroborate cu prevederile pct. 11.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015, care stipulează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat.”

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în cuantum de X lei (X lei – X lei), organele de inspecție fiscală au comunicat prin adresa înregistrată la D.G.R.F.P.

Xxx sub nr. 12514/20.04.2018, că au reanalizat starea de fapt identificată la control prin prisma prevederilor legale invocate de petentă și documentele prezentate în susținerea contestației și au concluzionat că S.C. Xxx S.R.L. din totalul taxei stabilite suplimentar inițial în sumă de X lei, beneficiază de dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în cuantum de X lei – taxa dedusă a fost justificată cu documente legal întocmite, fiind aferentă chiriei și utilităților facturate de proprietarul spațiului în care și-a desfășurat activitatea -, propunând admiterea contestației formulată de societate pentru suma respectivă.

În contextul considerentelor redacte anterior și având în vedere prevederile legale incidente în speță, argumentele și documentele prezentate de petent în susținerea contestației, precum și propunerile de soluționare a contestației din adresa organelor de inspecție fiscală înregistrată la D.G.R.F.P. Xxx sub nr. 12514/20.04.2018, se reține că S.C. Xxx S.R.L. nu datorează taxa pe valoarea adăugată în cuantum de X lei, ***urmând a se admite contestația petentei pentru suma de X lei și a se respinge ca neîntemeiată pentru suma de X lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.***

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 272, art. 273 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. XXX S.R.L., cu sediul în. X, str. X, nr. X, ap. X, jud. X, pentru suma de X lei, stabilită prin Decizia de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de A.J.F.P. X – Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X.

2. Admiterea contestației formulate de S.C. XXX S.R.L. pentru suma de X lei, stabilită prin Decizia de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de A.J.F.P. X – Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X,

și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-X pentru suma de X lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,